

För att konventionen skall träda i kraft måste 30 länder ha ratificerat den. Fram till dags dato har 18 länder registrerats. Om de 15 medlemsstaterna slutförde ratificeringen skulle de bidra till att de nya världsomfattande normerna gällande bättre skydd för flygpasagerarna togs i bruk.

Samtliga medlemsstaters ratificering av konventionen hänger också samman med det faktum att gemenskapens förordning om ändring av förordning (EG) nr 2027/97 ⁽¹⁾ om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor skall träda i kraft.

Kan rådet ange hur långt varje medlemsstat kommit med att slutföra ratificeringen av Montrealkonventionen före slutet av 2002? Kan rådet också ange om det här internationella instrumentet kan träda i kraft vid slutet av året?

⁽¹⁾ EGT L 285, 17.10.1997, s. 1.

Svar

(11 november 2002)

Vid mötet i Luxemburg den 45 april 2001 antog rådet beslutet om gemenskapens anslutning till Montrealkonventionen.

Beslutet åtföljdes av slutsatser, där rådet rekommenderar medlemsstaterna att ratificera Montrealkonventionen så fort deras nationella konstitutionella krav tillåter det, med målsättningen att samordnat överlämna ratificeringsinstrumenten senast den 31 december 2002.

Ratificeringsprocessen har inletts i alla medlemsstater och några har redan slutfört den.

(2003/C 52 E/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1813/02

från Chris Davies (ELDR) till kommissionen

(25 juni 2002)

Ämne: Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES)

Har kommissionen för avsikt att ta nästa tillfälle i akt för att få brugden uppförd, med prioriterad ställning, på förteckningen över utrotningshotade arter under CITES?

Om detta är fallet, hur betecknar kommissionen sina möjligheter att lyckas?

Finns det några åtgärder som Europaparlamentet, medlemsstaternas parlament eller enskilda parlamentsledamöter skulle kunna vidta för att förbättra möjligheterna att lyckas med ovannämnda?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(25 juli 2002)

Gemenskapen är inte ännu en part till Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) och därför har kommissionen inte någon befogenhet att lägga fram egna förslag.

Det är i stället någon av medlemsstaterna som lämnar förslagen till CITES sekretariat efter att de godkänts av alla de andra medlemsstaterna. Den berörda medlemsstaten lägger då fram förslagen "på Europeiska gemenskapens medlemsstaters vägnar".

När det gäller brugden har Förenade kungariket efter beslut i gemenskapens CITES-förvaltningskommitté lämnat ett reviderat förslag till nästa konferens för parterna till CITES (som skall hållas i Santiago, Chile den 3-15 november 2002) om att arten skall förtecknas i bilaga II till CITES. Förslaget lades fram i maj 2002 och kommissionen stöder det helt, både från ett miljöperspektiv och ett fiskeriperspektiv.

Förra gången då man övervägde att förteckna denna art var den viktigaste invändningen att denna fråga snarare hörde till FAO:s ansvarsområde (FN:s fackorgan för livsmedels- och jordbruksfrågor). Förslaget röstades ner med liten marginal.

Två faktorer har ändrats sedan parternas förra konferens.

- FAO har sedan dess godkänt en tolkning av CITES urvalskriterier för kommersiella fiskarter, och det förslag som lagts fram på EG-medlemsstaternas vägnar visar att brugden uppfyller dessa kriterier.
- En av parterna till CITES, nämligen Förenade kungariket, har också haft samråd med FAO och de berörda regionala fiskerierorganisationerna och inte tagit del av några negativa reaktioner.

Det skulle vara till hjälp om alla som är intresserade av att bevara brugden skulle kunna bedriva lobbyverksamhet i de länder som var motståndare till förslaget vid förra konferensen.

(2003/C 52 E/117)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1829/02
från Pere Esteve (ELDR) till rådet

(27 juni 2002)

Ämne: Oförklarliga försvinnanden

Mot bakgrund av problemen med oförklarliga försvinnanden har tydligen en arbetsgrupp med medlemmar från sex EU-länder bildats för att upprätta en internationell databas för att identifiera försvunna personer och oidentifierade lik.

Känner rådet till denna arbetsgrupp och vad gör i så fall arbetsgruppen i fråga?

Deltar rådet i den här typen av initiativ eller avser rådet att ta ett liknande initiativ som omfattar samtliga EU:s medlemsstater?

Svar

(11 november 2002)

1. Som en del av genomförandet av gemensam åtgärd 97/154/RIF av den 24 februari 1997 om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn⁽¹⁾ antog rådet den 19 mars 1998 slutsatser om saknade personer och oidentifierade lik.

Det föreslog:

- a) att antingen nationella samordningsenheter inrättas i medlemsstaterna eller att arbetsmetoderna och förfarandena för de befintliga samordningsenheterna förbättras,
- b) att handläggningen av anmälningar rörande saknade personer förbättras, varvid den kategori saknade personer som tillhör högriskgruppen skall prioriteras,
- c) att erfarenheterna av dessa prioriterade förbättringar utvärderas inom ett år.

2. Vid utvärderingen av de åtgärder som har vidtagits avseende saknade personer och oidentifierade lik undersöker rådet på vilka sätt enighet kan nås om rekommendationer för att förbättra de nationella samordningsenheternas arbete och har noterat den nederländska delegationens initiativ att hålla ett expertmöte om saknade personer.